

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 68/13

Λουξεμβούργο, 30 Μαΐου 2013

Προτάσεις του γενικού εισαγγελέα στην υπόθεση C-85/12
Société Landsbanki Islands HF

Ο γενικός εισαγγελέας P. Cruz Villalón εκτιμά ότι δεν προσκρούει στην οδηγία για την εξυγίανση και την εκκαθάριση των πιστωτικών ιδρυμάτων η λήψη μέτρων εξυγίανσης των πιστωτικών ιδρυμάτων με νόμο, όπως στην Ισλανδία

Προς τούτο, τα εν λόγω μέτρα πρέπει να αφορούν συγκεκριμένα ιδρύματα και οι θιγόμενοι να μπορούν να τα προσβάλουν με αποτελεσματικά μέσα ένδικης προστασίας

Η οδηγία για την εξυγίανση και την εκκαθάριση των πιστωτικών ιδρυμάτων¹ προβλέπει ότι, σε περίπτωση πτωχεύσεως πιστωτικού ιδρύματος το οποίο έχει υποκαταστήματα σε άλλα κράτη μέλη, τα μέτρα εξυγίανσεως και η διαδικασία εκκαθάρισεως εντάσσονται σε ενιαία διαδικασία αφερεγγυότητας στο κράτος μέλος εντός του οποίου το ίδρυμα έχει την καταστατική του έδρα (το οποίο αποκαλείται κράτος καταγωγής). Επομένως, κατ' αρχήν, τέτοιου είδους μέτρα υπάγονται σε ενιαίο δίκαιο σε θέματα πτωχεύσεως και εφαρμόζονται σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους καταγωγής, παράγοντας τα αποτελέσματά τους σύμφωνα με το εν λόγω δίκαιο σε όλη την Ένωση, χωρίς καμία άλλη διατύπωση. Προς τούτο, τα κράτη τα οποία είναι μέρη της Συμφωνίας για τον Ευρωπαϊκό οικονομικό χώρο, όπως η Ισλανδία, εξομοιούνται με τα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Στο πλαίσιο της καταρρεύσεως του οικονομικού συστήματος στην Ισλανδία, κατόπιν της διεθνούς οικονομικής κρίσης που ξέσπασε το 2008, το Ισλανδικό Κοινοβούλιο έλαβε πλείονα μέτρα εξυγίανσεως διαφόρων πιστωτικών ιδρυμάτων εγκατεστημένων στη χώρα αυτή. Ειδικότερα, νόμος της 13ης Νοεμβρίου 2008² απαγόρευε την άσκηση ένδικων προσφυγών κατά των πιστωτικών ιδρυμάτων τα οποία τελούσαν σε αναστολή πληρωμής των χρεών τους. Ο νόμος αυτός είχε επίσης αναδρομική εφαρμογή σε προγενέστερα συντηρητικά μέτρα.

Η Landsbanki Islands HF είναι ισλανδικό πιστωτικό ίδρυμα στο οποίο χορηγήθηκε άδεια αναστολής πληρωμής των χρεών του στις 5 Δεκεμβρίου 2008. Λίγο πριν, στις 10 Νοεμβρίου 2008, η Landsbanki αποτέλεσε αντικείμενο δύο συντηρητικών κατασχέσεων στη Γαλλία, κατόπιν αιτήσεως πιστωτή κατοίκου του κράτους μέλους αυτού. Η Landsbanki προσέβαλε τις εν λόγω κατασχέσεις ενώπιον των γαλλικών δικαστηρίων διατεινόμενη ότι, δυνάμει της οδηγίας, τα ληφθέντα στην Ισλανδία μέτρα εξυγίανσεως μπορούν να αντιταχθούν απευθείας στον Γάλλο πιστωτή της.

Στο πλαίσιο αυτό, το γαλλικό Cour de cassation, το οποίο επιλήφθηκε της υποθέσεως αυτής σε τελευταίο βαθμό, ρωτά το Δικαστήριο αν τα προβλεπόμενα στην ισλανδική νομοθεσία μέτρα εξυγίανσεως, μολονότι έχουν ληφθεί από τη νομοθετική εξουσία, καλύπτονται από την οδηγία, της οποίας σκοπός είναι η αμοιβαία αναγνώριση των λαμβανομένων από διοικητικές και δικαστικές αρχές μέτρων εξυγίανσεως και διαδικασιών εκκαθάρισεως.

Με τις αυθημερόν προτάσεις του, ο γενικός εισαγγελέας P. Cruz Villalón προτείνει στο Δικαστήριο να κρίνει, πρώτον, ότι **τα μέτρα που ελήφθησαν με νόμο, όπως τα περιλαμβανόμενα στον εν λόγω ισλανδικό νόμο, δεν πρέπει να αποκλείονται από το πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 2001/24 εκ του λόγου και μόνον ότι ελήφθησαν απευθείας από τον εθνικό νομοθέτη.** Κατά

¹ Οδηγία 2001/24/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Απριλίου 2001, για την εξυγίανση και την εκκαθάριση των πιστωτικών ιδρυμάτων (ΕΕ L 125, σ.15-23).

² Νόμος 129/2008.

την άποψη του, το γεγονός ότι στην οδηγία γίνεται μόνο μνεία διοικητικών ή δικαστικών αρχών οφείλεται απλώς στο ότι, κατά γενικό κανόνα, οι αρχές αυτές καλούνται να λάβουν μέτρα εξυγιάνσεως, την αναγνώριση των οποίων από τα κράτη μέλη επιδιώκει η οδηγία.

Εντούτοις, **τα εν λόγω μέτρα πρέπει να αφορούν ειδικώς συγκεκριμένα πιστωτικά ιδρύματα λόγω της καταστάσεώς τους και οι θιγόμενοι να μπορούν να τα προσβάλουν με αποτελεσματικά μέσα ένδικης προστασίας.** Στο Cour de cassation απόκειται να κρίνει αν ο επίμαχος ισλανδικός νόμος πληροί τις προϋποθέσεις αυτές.

Αφενός, επ' αυτού, ο P. Cruz Villalón παρατηρεί ότι ο εν λόγω ισλανδικός νόμος εφαρμόζεται σε ένα σαφώς καθοριζόμενο και ευχερώς προσδιορίσιμο σύνολο ατομικών αποδεκτών: τα πιστωτικά ιδρύματα στα οποία χορηγήθηκε άδεια αναστολής πληρωμής των χρεών τους. Κατά τη χρονική στιγμή εκδόσεως του νόμου στην Ισλανδία, αυτή ήταν η κατάσταση της Landsbanki και άλλων τεσσάρων πιστωτικών ιδρυμάτων. Στο πλαίσιο της οικονομικής κρίσης που ξέσπασε στην Ισλανδία το 2008, ο Ισλανδός νομοθέτης δεν μπορεί να αγνοούσε την ιδιαίτερη κατάσταση της Landsbanki.

Εξάλλου, ο γενικός εισαγγελέας επισημαίνει ότι τα εν λόγω μέτρα έχουν προφανώς ατομικό και μεταβατικό χαρακτήρα, χωρίς να είναι γενικής ισχύος και αόριστης διάρκειας. Οσάκις τα αναγκαία μέτρα εξυγιάνσεως προς αντιμετώπιση της καταστάσεως ενός πιστωτικού ιδρύματος είναι κατ' ανάγκην, λόγω του νομοθετικού χαρακτήρα των διατάξεων των οποίων επηρεάζουν την ισχύ, μέτρα επίσης νομοθετικού χαρακτήρα, δεν θα είχε νόημα να αποκλειστούν από το πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 2001/24 αυτά που ελήφθησαν από ένα κοινοβούλιο εκ του λόγου και μόνον ότι δεν προέρχονται από διοικητική ή δικαστική αρχή (η οποία πράγματι δεν μπορούσε να τα λάβει). Εν πάση περιπτώσει, στο Cour de cassation απόκειται να εξετάσει, πέραν της μορφής και του συντάκτη του, κατά πόσον ο επίμαχος ισλανδικός νόμος λειτουργεί στην πράξη, για τους σκοπούς της οδηγίας, ως διοικητική ή δικαστική απόφαση, ήτοι ως διάταξη που δεν προορίζεται να τύχει γενικευμένης και επαναληπτικής εφαρμογής, αλλά περιορίζεται σε μια εξατομικευμένη και συγκεκριμένη πραγματική κατάσταση.

Αφετέρου, η οδηγία διασφαλίζει την ίση μεταχείριση όλων των πιστωτών κατά την άσκηση του δικαιώματός τους προσβάσεως σε δικαστήριο. Επομένως, προκειμένου τα μέτρα που προβλέπει ο ισλανδικός νόμος να μπορούν να θεωρηθούν ως μέτρα εξυγιάνσεως κατά την έννοια της οδηγίας, πρέπει η νομική μορφή των μέτρων αυτών να μην εμποδίζει τους θιγομένους στην άσκηση αποτελεσματικού μέσου ένδικης προστασίας ενώπιον των ισλανδικών δικαστηρίων, όπερ εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξετάσει.

Τέλος, ο γενικός εισαγγελέας εκτιμά ότι η οδηγία δεν εμποδίζει εθνικό κανόνα, ο οποίος απαγορεύει ή αναστέλλει κάθε ένδικη προσφυγή κατά πιστωτικού ιδρύματος μετά την έναρξη ισχύος αναστολής της πληρωμής των χρεών του, να παράξει αναδρομικά αποτελέσματα επί προγενέστερων συντηρητικών μέτρων, ληφθέντων από άλλο κράτος μέλος.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Οι προτάσεις του γενικού εισαγγελέα δεν δεσμεύουν το Δικαστήριο. Έργο του γενικού εισαγγελέα είναι να προτείνει στο Δικαστήριο, με πλήρη ανεξαρτησία, νομική λύση για την υπόθεση που του έχει ανατεθεί. Η υπόθεση τελεί υπό διάσκεψη στο Δικαστήριο. Η απόφαση θα εκδοθεί αργότερα.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η προδικαστική παραπομπή παρέχει στα δικαστήρια των κρατών μελών τη δυνατότητα, στο πλαίσιο της ένδικης διαφοράς της οποίας έχουν επιληφθεί, να υποβάλουν στο Δικαστήριο ερώτημα σχετικό με την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης ή με το κύρος πράξεως οργάνου της Ένωσης. Το Δικαστήριο δεν αποφαινεται επί της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου. Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να επιλύσει τη διαφορά σύμφωνα με την απόφαση του Δικαστηρίου. Η απόφαση αυτή δεσμεύει, κατά τον ίδιο τρόπο, τα άλλα εθνικά δικαστήρια που επιλαμβάνονται παρόμοιου προβλήματος.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) των προτάσεων δημοσιεύεται στην ιστοσελίδα CURIA κατά την ημερομηνία αναπτύξεώς τους

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδα ☎ (+352) 4303 2582